

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Dvořákové a soudců JUDr. Hany Carbolové a Mgr. Martina Hrabovského ve věci osvojence **Petra K.**, nar. xxx, bytem xxx, adresa pro doručování: xxx a osvojitele **Františka D.**, nar. xxx, bytem xxx, adresa pro doručování: xxx, o **osvojení**, k odvolání osvojence a osvojitele proti rozsudku Okresního soudu v Karviné - pobočky v Havířově ze dne 13.8.2015, č.j. 108C 224/2014 - 85

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se p o t v r z u j e .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresního soudu byl zamítnut návrh, aby se Petr K. stal osvojencem osvojitele Františka D. a bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba účastníci a domáhali se jeho změny tak, aby jejich společnému návrhu bylo vyhověno.

Osvojenec okresnímu soudu vytýkal, že vycházel ze lživých zpráv věznice a zaměřil se pouze na jeho minulost, kterou však chce vymazat ze svého života a začít nový život s osvojitelem, když je psychicky nemocen a osvojitel se o něho chce starat, pomáhal mu při společném pobytu ve věznici a poté, co s ním již nebydlí, jsou vůči němu vedeny intriky a lživé obviňování, přitom za to, kde skončil, může jeho otec a nevlastní matka, kteří se o něho nestarali, a proto byl celý život v ústavu a poté ve vězení.

Osvojitel namítal, že jeho minulost nemůže být důvodem, pro který by se nemohl stát osvojitelem, poukazoval na to, že osvojenec nikdy neměl žádnou rodinu, jeho rodiče jsou alkoholici, kteří byli rovněž trestáni a o osvojence se nikdy nezajímali, když ho ve třech měsících odložili do ústavu, kde byl do svých 18 let s chorými a postiženými chovanci, přitom jemu trest končí za 60 dní, mohl by pak osvojence navštěvovat, posílat mu balíčky a být s ním v telefonickém kontaktu, když jako cizí osoba nemá k němu žádná práva, až bude osvojenec za 4 roky propuštěn, chtěl by se o něho, postarat, zajistit mu bydlení ve svém rodinném domku, kde by jako jeho osvojenec neměl problém s přihlášením k pobytu, a chtěl by dbát na to, aby osvojenec vedl řádný život, když sám bude opět provozovat čistírnu peří, osvojenec by měl svůj stánek a výdělek by si mohl ponechat a může si založit i rodinu. Pro případ, že by soud jeho požadavku nevyhověl, se pak domáhal, aby mu bylo umožněno po dobu 5 let udržovat s osvojencem telefonický a osobní kontakt a posílat mu balíky s dohledem soudu, který by poté vyhodnotil, zda se toto opatření osvědčilo.

Při odvolacím jednání dne 1.12.2015 požádal osvojenec, aby bylo toto jednání odročeno, neboť se necítí zcela zdravý, je mu špatně, bolí ho hlava a celé tělo, byl sice u lékaře, ten mu ale žádnou diagnózu neurčil, dal mu pouze injekci na uvolnění a jinou léčbu mu nenasadil s tím, že má přijít, pokud by se jeho stav nezlepšil.

Podle ustanovení § 101 odst. 3 o.s.ř., nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů.

Z cit. ustanovení vyplývá, že předpokladem pro vyhovění požadavku na odročení jednání je, aby byl vznesen včas a stalo se tak z důležitého důvodu, přičemž

oba tyto požadavky musí být splněny kumulativně. Osvojenec se k jednání soudu dostavil a pokud poté požádal, aby nebylo jednáno a jednání bylo odročeno, mohl by soud jeho žádost vyhodnotit jako včasnou a důvodnou pouze tehdy, byl-li by postižen akutním onemocněním takového charakteru, které by mu v další účasti u jednání bránilo. Nic takového však nevyšlo najevo, když osvojenec uvedl, že byl ošetřen lékařem, který mu žádnou diagnózu neurčil, ani mu nenasadil léčbu, přitom ani z poznatků soudu nevyplývalo, že by aktuální zdravotní stav bránil osvojení jednání se účastnit, když byl ve věci zcela orientován a odpovídal přiléhavě, a proto jeho požadavku vyhověno nebylo. Osvojení přitom nic nebránilo v tom, aby se jednání dále neúčastnil, pakliže se subjektivně necítil zdravý, neboť jeho účast u jednání, jehož předpokládaná doba trvání byla 30 minut a při němž nebylo prováděno žádné dokazování, soud nevyžadoval. Ze stejného důvodu pak nebylo vyhověno ani požadavku obou účastníků na odročení dalšího jednání 9.12.2015, u něhož měl být a také byl pouze vyhlášen rozsudek.

Krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dle ustanovení § 212 písm. a) a § 212a odst. 5 o.s.ř. a § 28 odst. 1 z.ř.s. a po provedení odvolacího řízení dospěl k závěru, že žádné z odvolání není důvodné.

Skutková zjištění učiněná okresním soudem přejímá krajský soud jako správná i pro odvolací řízení, v němž žádné změny nedoznala, přičemž důkaz směřující ke zjištění trestné činnosti rodičů osvojence soud neprováděl pro nadbytečnost s ohledem na důvody svého zamítavého rozhodnutí.

Podle ustanovení § 794 o.z., osvojením se rozumí přijetí cizí osoby za vlastní.

Podle ustanovení § 799 odst. 1 o.z., osvojitelem se může stát pouze zletilá a svéprávná osoba, zaručuje-li svými osobními vlastnostmi a způsobem života, jakož i důvody a pohnutkami, které ji vedou k osvojení, že bude pro osvojované dítě dobrým rodičem.

Podle ustanovení § 846 o.z., zletilého lze osvojit, není-li to v rozporu s dobrými mravy.

Podle ustanovení § 848 odst. 1 o.z., není-li to na újmu důležitých zájmů potomků osvojitele nebo potomků osvojovaného, lze osvojit zletilého výjimečně také z důvodů hodných zvláštního zřetele, pokud to je přínosné pro osvojence a osvojitele navzájem, nebo v odůvodněných případech alespoň pro jednoho z nich.

Opětovným posouzením všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech, jakož i s přihlédnutím ke všemu ostatnímu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, dospěl krajský soud k závěru, že okresní soud zjištěný skutkový stav správně právně vyhodnotil, své rozhodnutí taktéž přiléhavě vyložil

a vypořádal se rovněž se všemi námitkami účastníků, které v odvoláních pouze opakují, přičemž ani v odvolacím řízení nevyšlo najevo nic, co by odvolací soud vedlo k odlišnému právnímu posouzení věci. Na odůvodnění rozsudku okresního soudu proto krajský soud v celém rozsahu odkazuje a dodává, že okresní soud správně dovodil, že v uvedeném případě nejsou splněny podmínky pro uplatnění tohoto zcela výjimečného institutu. Správně akcentoval osobu osvojitele, který svým dosavadním způsobem života rozhodně není příkladem pro osvojení a ani neskýtá záruky, že by tomu snad v budoucnu mohlo být s ohledem na jeho rozsáhlou trestní historii, tj. nejméně 25 odsouzení pro majetkovou i násilnou trestnou činnost. Za situace, kdy také osvojenec je osobou s širokou násilnou trestní minulostí, přičemž i ve výkonu trestu odnětí svobody je chování obou značně problematické, nelze najít žádný důvod, pro který by osvojení mělo být pro někoho z nich přínosné. Důvody, které účastníci uvádějí, jsou veskrze banální, jejich vzájemný kontakt je možný i bez osvojení a stejně tak je lichá argumentace stran problémů s evidencí trvalého pobytu, o kterém nikdo jiný než vlastník nemovitosti nerozhoduje. Osvojiteli nic nebrání v tom, aby se o osvojení i tak staral způsobem, jak popisuje, poté, co bude osvojenec za 4 roky propuštěn, navíc vzhledem k tomu, že pro rozhodnutí soudu jsou podstatné poměry v době, kdy rozhoduje, nemá ani tato argumentace žádnou právní váhu. Osvojení je institut zcela výjimečný a uplatní se pouze v případech hodných zvláštního zřetele, kdy lze důvodně očekávat, že tento vztah bude pro obě osoby skutečným přínosem, což však ani odvolací soud v tomto případě neshledal. Pokud se osvojitel domáhal rozhodnutí stran úpravy vzájemných kontaktů s osvojenecem pod dozorem soudu, takový návrh není předmětem odvolacího řízení a uvedený požadavek ani tak nemá oporu ve hmotném právu.

Jelikož je správný také výrok o nákladech řízení, byl rozsudek okresního soudu dle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrzen.

O nákladech odvolacího řízení soud rozhodl dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., když účastníci se práva na jejich náhradu vzdali.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

V Ostravě dne 9.12.2015

Za správnost vyhotovení:
Hana Straková

JUDr. Šárka Dvořáková, v.r.
předsedkyně senátu